

pr. Individ kun givet 28 Kroner aarlig, og selv om de skulde have betalt saa meget, at det kunde dække deres egne Udgifter, var det ikke blevet mere end godt 40 Kr. pr. Individ. Vi se altsaa, at Vestindien ikke er højere beskattet end Danmark. Paa den anden Side er der vist ingen, der vil paa- staa, at Vestindien er mindre frugtbar end Danmark. Vi have mange ufrugtbare Steder her i Landet, og der findes ogsaa saadanne i Vestindien, men noget saa frugtbart som St. Croix f. Eks. maa man lede længe efter i Europa. Forholdene ere altsaa i Virkeligheden saadanne, at Skatterne ikke ere større, end de ere her, hvortil Frugtbar- heden er større. Om vore Landsmænd der-ovre ikke forstaa at drive deres Jord eller at faa noget ud af den, ved jeg ikke, men den danske Statskasse kan sandelig ikke lide under, at Befolkningen i Vestindien ikke for- staar at passe sine egne Sager.

J Motiverne er her henvist til, at eet bør vi dog gøre: Vi bør betale de saa- kaldte Statsudgifter i Vestindien. Jeg for- staar i Grunden ikke, at Regeringen over- hovedet vil komme med den Motivering, som i hvert Fald er mig ubegribelig: Hvad er det nemlig for Statsudgifter, som særlig skulle udredes derovre i Vestindien? Ja, det er Udgifterne til Militærvæsenet. Men kan man egentlig sige, at Udgifterne til det vestindiske Militærvæsen bør være Stats- udgifter? Ganske vist ere de det for Tiden, men de bør ikke være det. Hvilken Nytte gør Militærstyrken i Vestindien? Den gør altsaa ingen Nytte derovre, som Politiet gør her hjemme, hvortil mere eller mindre. Da nu Politiet her hjemme for Tiden er en Kommunal- og Burde det ogsaa i Vest- indien være en Kommunal- og Burde Sol- dater i Vestindien have jo i Virkeligheden ikke andet at gøre paa, end at de sorte vestindiske Brødre ikke skulle gøre de hvide vestindiske Brødre Fortræd. Lad os være klare over, at det er deres Opgave, deres hele Opgave — de have slet ikke anden, derfor ere de komne derover, og derfor skulle de blive der. Det fremgaar ogsaa klart og tydelig af Motiverne. Men det fore- kommer mig, at Politiets Ordning derovre er os for saa vidt ubedkommende. Lad Vestindien have det Politi, det har Raad til at holde, men lad det ikke holde Politi paa

vor Befolkning. Vi have sandelig ingen Fornøjelse eller Nytte deraf, og det tilkom- mer ikke os mere at afholde denne end de andre vestindiske Udgifter. Hvorledes man imidlertid skal indrette det for at faa Ba- lance i Tingene, det skal jeg ikke komme vi- dere ind paa. Jeg er ikke saa heldig at have noget personligt Kendskab til de vest- indiske Forhold, men der findes jo Folk her i Landet, som have lidt Kendskab til dem, og efter hvad man underhaanden kan skaffe sig Underretning om, ere Forholdene slet ikke saa daarlige derovre i Vestindien, at man ikke godt selv kan klare sine Udgifter. Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Med- lem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Claus- sen) for nylig sagde, at de vestindiske Gaard- ejere, Proprietærer, Godsejere, eller hvad man nu skal kalde dem, lede et Lid saa flot og saa overdaadigt, at hvis noget lignende skulde være Tilfældet her hjemme i Dan- mark, vilde de danske Jordbrugere snart faa deres Ejendomme til Tvangsauktion. Men naar Forholdene ere saadanne, viser det sig jo, at der er Skatteevne derovre. Vi have set det samme, da Regeringen i sin Tid havde sendt en Kommission derover. Skønt denne Kommission just ikke bestod af Med- lemmer, som vare særlig skiftede til at sætte sig ind i Landbrugsforhold, kom de til den Afslutning, at der ikke var noget som helst i Vejen for at paaligne en Indkomstskat derovre. Hvorfor foreslaar den højtærede Fi- nansminister ikke at gaa den Vej, hvorfor vil den højtærede Finansminister ikke gaa ind paa den Tanke, som tidligere gentagne Gange er udtalt af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds, nemlig en for- højet Brændevinsbeskatning? Der er jo for saa vidt ikke nogen Brændevinsbeskatning derovre. Her hjemme vistes der med Brændevinsstat ved enhver Lejlighed, men saa snart der er Tale om Vestindien, peges der paa den danske Statskasse. Vi skulle maaske have en Brændevinsstat her hjemme for at give Pengene til Vestindien! Vi maa fornuftigvis komme ind paa en Ordning derovre, hvorved Indtægterne forøges og Ud- gifterne formindskes, og for saa vidt den højtærede Finansminister vil være redebon til en saglig og velbillig Forhandling om disse Forhold, betvivler jeg ikke, at vi kunne finde en Ordning. Jeg betvivler heller ikke, at han